

Ilo saa näkyä kirkossa

Kirjakahvilan vieras: Gospelmuusikko Pekka Simojoen musiikkikäsitys syntyi lapsuusvuosina Ambomaalla

KANGASALA

Gospelmuusikko **Pekka Simojoki** oli 2-vuotias, kun hän muutti perheineen Ambomaalle Namibiaan. Seuraavat 13 vuotta Simojoen vanhemmat tekivät Ambomaalla lähetystyötä: isä opetti ja kehitti kirkon diakoniatyötä ja äiti hoiti lapsia sekä opetti naisia tekemään ruokaa ja ompelemaan vaatteita.

7-vuotiaana Pekka Simojoki lähetettiin sisäoppilaitokseen tuhannen kilometrin päähän vanhemmista. Toisinaan kotikävä kasvoi kovaksi.

– Vanhemmille ei voinut soittaa, koska puhelut olivat kalliita. Niinpä me lapset sitten lähetimme kotiin kirjeitä, Simojoki kertoo.

Simojoen mukaan elämä Afrikassa, ja varsinkin sisäoppilaitoksessa, oli omiaan herättämään lapsissa luovuutta.

– Monella koti-ikävä ja elämä vieraassa ympäristössä purkautuivat luovana käytöksenä. Koulukavereissani on monia, joista on tullut myöhemmin jonkin alan taiteilijoita. Mainittakoon heistä vaikkapa gospelmuusikko **Jaakko Löytty**.

Simojoki myöntää, että oli niitäkin, jotka eivät sopeutuneet elämään kaukana vanhemmista. Joillekin puhkesi jopa mielenterveyden ongelmia.

– Pitää kuitenkin muistaa, että oli myös lapsia, jotka jätettiin Suomeen sukulaistensa hoivaan, kun vanhemmat lähtivät vuosiksi Afrikkaan lähetystyöhön. Elämä sisäoppilaitoksessa on mielestäni näistä kahdesta vaihtoehdosta se inhimillisempi.

Musiikki ei ole tekniikkaa

Afrikassa Simojoki koki musiikillisen herätyksensä, johon hänen nykyinen musiikkikäsityksensä perustuu. Hän muistaa ensimmäiset kerrat, kun hän kävi kirkossa kuuntelemaan afrikkalaista gospelmusiikkia.

– Ilo, riemu ja yhteisöllisyys olivat käsin kosketeltavissa. Muistan ajatelleeni, että Suomessa musiikki on tajuttu

Kiire tarkoittaa teologian maisteri ja gospelmuusikko Pekka Simojolle sitä, että kolmen päivän aikana hänellä saattaa olla konserttia. – Ulkomaillakin käyn. Juuri palasin Hong Kongista.

sa. Kun esipiirustus on hiottu lopulliseen muotoon, se siirretään kuultopaperin avulla puupohjaiselle laudalle.

Ikoni maalataan perinteisellä munatemperatekniikalla, jossa kananmunankeltuaiseen sekoitetaan väripigmenttiä.

– Sen verran herkullista tuo munatemperra on, että kissani oli päässyt nuolemalta pilaamaan erään harjoitustyöni Jumalanäidistä, kurssia käyvä **Virpi Yli-Vakkuri** nauuraa.

Työskentely aloitetaan maalaamalla pohjavärit. Värejä sivellään useita kerroksia päällekkäin, jotta niihin saadaan sävyä ja kuultavuutta. Monien eri työvaiheiden jälkeen ikoni suojataan lopuksi pellavaöljyllä.

Sipilä sanoo, että ikonissa pyhyiden ilmentäminen ja tulkinta ovat tärkeämpiä kuin tekninen taituruus, sillä ikonin tulisi herättää katsojassa rukouksen henkeä. Sipilän mukaan teknisesti hyvinkin taitava maalaus saattaa olla hengellisesti köyhä.

– Kurssilla pyrimme kuitenkin hyvän teknisen taidon saavuttamiseen, koska se omalta osaltaan luo pohjan pyhyiden ja hengellisen kauneuden esille tuomiseen.

– Jonkinlaisesta ”sielullisesta herkkyydestä” ja tulkinnan kyvystä on selkeästi hyötyä ikonin maalattaessa.

Sipilän mukaan ikonit heijastavat tekijänsä sielua.

– Ikonimaalauskurssilla voi siis testata millainen sielu sitä itsellä on, Sipilä hymyilee.

SHL KRISTA KAITASUO

totaalisesti väärin. Suomessa musiikki on tekninen suoritus. Ajatellaan, että pitää opiskella vuosikausia jossakin musiikkiopistossa, ennen kuin voi esiintyä julkisesti. Afrikassa ei tarvitse tajuta musiikin teoriasta tai nuoteista hölkäsen pöläystä voidakseen laulaa. Se on äärimmäisen hieno juttu.

Suomalaisessa kirkossa Simojokea ihmetyttää ihmisten tapa olla ottamatta toisiinsa yhteyttä.

– Ollaan kuin hautajaisissa. Istutaan vakavina ja varotaan katsomasta toista silmiin. En oikein ymmärrä sellaista iloa, jota ei sovi näyttää. Minun sielunmaisemalleni ovat etäisiä sellaiset suomalaiset sanonnat kuin vaikkapa ”Kel onni on se onnen kätkeköön.”

13-vuotiaana Simojoki valmisti itselleen kitaran peltipurkista. Samoihin aikoihin hän sävelsi ensimmäisen kappaleensa.

– Kitara ja ensimmäinen sävellys merkitsevät minulle yhä hetkeä, jolloin nuorelle miehelle syntyi unelma, Simojoki toteaa.

Suomeen paluun jälkeen tämä unelma alkoi etsiä purkautumistietään. Simojoki meni rippikouluun ja sai rippilahjaksi kitaran. Soittotojiaan hän valoi rippileireillä isosena.

– Kyllähän siihen kitaransoittoon silloin sellainenkin ajatus liittyi, että poikaisen,

joka osasi laulaa ja soittaa kitarataa eikä ollut aivan hirveän näköinen, sai osakseen tyttöjen huomiota.

Malariasääskiä vatsassa

Satoja sävellettyjä hengellisiä lauluja, laulu- ja nuottikirjoja, virsiä ja kymmeniä gospelmusiikkiaänitteitä, joista esimerkiksi **Ylistys** myi kahdessa vuodessa kultaa. Näistä kaikista voi päätellä, että Simojoki on yksi Suomen kaikkien aikojen menestyneimpiä ja tuotteliaimpia gospelmuusikoita.

Hän on perustanut kaksi hengellisen musiikin yhtyettä, *Jakarandan* ja *Exitin*, sekä *Et Cetera* -kuoron, jonka kanssa hän matkaa ensi kuussa Ambomaahan esiintymään.

– Jännittää jo sen verran paljon, että tunnen malariasääskien lepattavan vatsassani, Simojoki toteaa.

Simojoen mukaan ”yhteisen kielen” syntyminen paikallisten kanssa ei vaadi yhteistä puhuttua kieltä.

– Puhuttu kieli on yhteyden syntymisessä toissijainen. Eleillä, ilmeillä ja tavalla olla läsnä voi toisinaan saavuttaa jopa syvällisemmän yhteyden kanssaihmiisiin.

Simojoen säveltämistä virsistä tunnetuin on *Herra, kädelläsi*. Vaikka kappale onkin saavuttanut vuosien saatossa

melkoisen kirkollisen ”hitti-biisin” aseman, ei sen päätyminen virsikirjaan ollut aluksi lainkaan selvää.

– Sain kappaleesta palautteen, että se on luterilaiseen virsikirjaan liian emotionaalinen.

Simojoki ei itsekään ollut alun perin varma sävellyksen potentiaalista. Itse asiassa hän oli jo hylkäämässä sitä, kun hän päätti sittenkin esitellä sävellyksen luottosanoittajalleen **Anna-Mari Kaskiselle**.

– Pyysin Anna-Marin sanoa suoraan, onko se aivan kauhea kappale. Siihen Anna-Mari vastasi, ettei se nyt ihan toivottaman huono sävellys ole, ja että hänellä saattaisi olla siihen sopiva sanoituskin valmiina.

Lopulta *Herra, kädelläsi* hyväksyttiin virsikirjaan. Virsikirjasta löytyvät myös Simojoen säveltämät virret *Jeesus, meitä kosketa nyt*, *Taivaan isä suojan*

antaa, Jeesus, sinä huomaat meistä jokaisen ja Kiitos Jumalamme kun annoit kauniin maan.

Toisaalta Simojoki myös kritisoi virsikirjan kaltaista instituutiota.

– Nykyisessä teknisessä maailmassa asiat, maut ja mielipiteet muuttuvat nopeasti. Siksi en ole ihan varma, tarvitsemeko virsikirjan kaltaista kokonaisuutta, joka pysyy vuosikymmeniä sisällöltään muuttumattomana.

– Jos kirkon musiikki on pääosin peräisin 1500-luvulta, onhan se nyt melko selvää, ettei se ainakaan vallan kauheasti tämän päivän nuoria kiinnosta.

Pekka Simojoki vieraili viime sunnuntaina Kangasalan kirjakahvilan vieraana kahvila Novelliassa pääkirjastolla.

SHL KRISTA KAITASUO

Pekka Simojoki

- Kangasalla asuva teologian maisteri, hengellisen musiikin säveltäjä, sanoittaja ja sovittaja
- vuonna 2011 teki yhdessä Kalle Vaismaan kanssa teoksen Seitsemän silmäniskua - tarina Pekka Simojoen 50-vuotisesta matkasta. Teos sijoittui kuuden finalistin joukkoon Vuoden kristillinen kirja -kilpailussa.
- yhteistyötä Anna-Mari Kaskisen kanssa: Afrikkalainen gospelmessu, Liekit-musikaali, Hiljaisuuden messu ja Pyhiinvaeltajan messu